

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1972

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
198

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N.Δ. 1266. Περί εκτελέσεως τών Δημοσίων Έργων... 1
N.Δ. 1267. Περί συμπληρωματικής εισαγωγής σπουδαστών
εις τās Άνωτάτας και Άνωτέρας Σχολάς, κατά τō
ακαδημαϊκόν έτος 1972—73. 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1266

Περί εκτελέσεως τών Δημοσίων Έργων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάει τού Ήμετέρου Έπουργικού Συμβουλίου, άπεφασί-
σμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Άντικείμενον και όρισμοί.

1. Δημοσία έργα είναι τά πάσης φύσεως καθ' οιονδήποτε τρόπον συνδεόμενα μετά τού εδάφους ή παντός έν γένει ακινήτου τεχνικά έργα, τά εκτελούμενα υπό τού Δημοσίου ή υπό τών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τών Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως ως και τών Όργανισμών και Έπιχειρήσεων Κοινής Όφελείας.

2. Ή εκτέλεσις δημοσίου έργου περιλαμβάνει τήν μελέτην και τήν κατασκευήν αυτού. Τό παρόν ρυθμίζει τά της κατασκευής τού δημοσίου έργου, τά δέ της μελέτης τούτου διέπονται υπό τών κειμένων περί μελετών διατάξεων, πλήν τών περιπτώσεων δι' ας άλλως ειδικώς ορίζεται έν τώ παρόντι.

3. Διά τού όρου «έργον» νοείται έν τώ παρόντι τό δημόσιον έργον, ως κατασκευή δέ τού έργου νοείται και ή ανακαίνισις, ή έπισκευή, ως και ή συντήρησις αυτού.

4. Κύριος τού έργου καλείται τό Δημόσιον ή τά έν παραγράφω 1 νομικά πρόσωπα ή όργανισμοί τά συνάπτοντα τήν προς κατασκευήν αυτού σύμβασιν. Τό Δημόσιον ως κύριος τού έργου εκπροσωπείται υπό τού αρμοδίου καθ' ύλην Έπουργού ή τών νομίμως έξουσιοδοτημένων προς τούτο οργάνων. Τά έν παραγράφω 1 λοιπά νομικά πρόσωπα ή όργανισμοί ως κύριοι τού έργου εκπροσωπούνται υπό τού κατά περίπτωση νομίμως έξουσιοδοτημένου οργάνου της διοικήσεως αυτών. Έν τή έννοία της συμβάσεως περιλαμβάνονται και άπαντα τά συνοδεύοντα ταύτην τεύχη και ειδικά συμφωνία.

5. Διευθύνουσα Έπηρεσία καλείται ή τεχνική υπηρεσία, ή κατά τās κειμένας διατάξεις προβλεπομένη ή παρά τού κυρίου

τού έργου έξουσιοδοτημένη προς άσκησιν διοικήσεως επί της κατασκευής αυτού. Τεχνικόν Συμβούλιον καλείται τό κατά τās κειμένας διατάξεις αρμόδιον προς γνωμοδότησιν επί τεχνικών θεμάτων συμβούλιον παρά τή κεντρική ή τας περιφερειακάς υπηρεσίας τού φορέως εκτελέσεως τού έργου. Συμβούλιον δέ Δημοσίων Έργων, τό παρά τή κεντρική Έπηρεσία τού Έπουργείου Δημοσίων Έργων τοιοῦτον.

6. Επίβλεπων είναι ό τεχνικός, ό τελών εις σχέσιν προσήσεως μετά τού κυρίου τού έργου έν τώ νόμω ή διά συμβάσεως και έντεταλμένος προς επίβλεψιν της κατασκευής τού έργου είτε έν τώ συνόλῳ είτε έν μέρει ή προς άσκησιν αναλόγων καθηκόντων.

7. Άνάδοχος τού έργου είναι ό διά συμβάσεως μετά τού κυρίου τού έργου αναλαμβάνων τήν κατασκευήν αυτού.

Άρθρον 2.

Επίβλεψις τού έργου.

1. Ή επίβλεψις της κατασκευής τού έργου άσκείται διά τών τεχνικών υπαλλήλων τού κυρίου τού έργου. Διά Β. Δ) τος καθορίζονται τά καθήκοντα και αί άρμοδιότητες της επίβλεψης, ό τρόπος άσκήσεως αυτής και πάσα συναφής λεπτομέρεια.

2. Προκειμένου περί οικονομικώς μεγάλου ή τεχνικώς δυσχερούς έργου ή αδυναμίας έν γένει άσκήσεως επίβλεψεως διά τών τεχνικών τού κυρίου τού έργου, επιτρέπεται ή ανάθεσις υπ' αυτού της επίβλεψεως έν όλῳ ή έν μέρει εις έχοντα τά προς τούτο κατά νόμον προσόντα. Ό αναλαμβάνων τήν ταύτην επίβλεψιν, ως και τά κατά τήν οικείαν σύμβασιν χρησιμοποιούμενα υπ' αυτού προς ένασκησιν ταύτης πρόσωπα υπέχουν τās ευθύνας δημοσίου υπαλλήλου. Ή διά τήν άσκησιν της επίβλεψεως άμειβή διέπεται υπό τών σχετικών περί άμοιβής ιδιωτών μηχανικών διατάξεων και έν έλλείψει τοιούτων καθορίζεται διά της συμβάσεως.

3. Δύναται ό κύριος τού έργου, μετά γνώμην τού Τεχνικού Συμβουλίου, νά αναθέσθι διά συμβάσεως εις ιδιώτην τεχνικόν καθήκοντα συμβούλου διά τήν κατασκευήν συγκεκριμένου έργου έξαιρετικής σπουδαιότητος. Ή τοιαύτη ανάθεσις καθηκόντων συμβούλου δύναται νά γίνη και προς άλλοδαπόν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον, μετ' έγκρισιν τού Έπουργού Δημοσίων Έργων και γνώμην τού Τεχνικού Συμβουλίου. Αί υποχρεώσεις και ή άποζημίωσις τού τεχνικού συμβούλου καθορίζονται διά της συμβάσεως. Ή διάταξις τού άρθρου 18 τού παρόντος περί συναιολογήσεως δικαιτησίας εφαρμόζεται και έν προκειμένῳ εις περιπτώσεις άλλοδαπού συμβούλου.

Άρθρον 3.

Τρόπος κατασκευής τού Έργου.

1. Ή κατασκευή τού έργου πραγματοποιείται δι' ανάθεσεως ταύτης, υπό τού κυρίου τού έργου, εις εργολήπτας δημοσίων έργων διά συμβάσεως συναιολογουμένης κατόπιν δημοσίου δια-

γωνισμού. Διὰ τοῦ διαγωνισμού ἐπιδιώκεται ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου ἱκανοῦ διὰ τὴν ἐγκαιρὸν καὶ ἀρίστην κατασκευὴν τοῦ ἔργου. Διὰ τὴν τοιαύτην ἀνάδειξιν δὲν ἀποτελεῖ ἀπόλυτον κριτήριον ἡ εὐθιγνότερα προσφορά. Διὰ Β. Δ' τῶν καθορίζονται τὰ συστήματα δημοπρατήσεως, τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν διαγωνισμῶν, τὰ τῶν υποχρεώσεων τῶν συμμετεχόντων, τὰ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος καὶ πάσα συναφὴς λεπτομέρεια.

2. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 86 τοῦ Ν.Δ. 321/69 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ» ἐπιτρέπεται εἰς ἐπειγούσας περιπτώσεις, εἰς περιπτώσεις θεωρητικῶν ἢ πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου ἀμέτου κινδύνου ἢ μοναχικότητος κατασκευαστοῦ ἢ δις ἀποτυχόντος δημοσίου διαγωνισμού ἢ συνεχίσεως ἐργασιῶν μετ' ἐκπτώσιν τοῦ ἀναδόχου ἢ ἄλλως πῶς διαλυθείσης ἐργολαβικῆς συμβάσεως, μετὰ σύμφωνον ἡτιόλογημένον γνώμῃ τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου, ἡ διενέργεια διαγωνισμού μετὰ περὶ ὁρισμένου ἀριθμοῦ ἐργοληπτῶν διὰ προσκλητέως, ἢ ἡ ἀπ' εὐθείας ἀνεῦ διαγωνισμού ἀνάθεσις εἰς ἐργολήπτην ἢ καὶ ἀπολογιστικῶς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου κατασκευῇ τῶν ἔργων. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ διεξαγωγῆς ἐρευνητικῶν πάσης φύσεως ἐργασιῶν ἢ ἐπὶ ἔργων ὅπως εἰδικῆς φύσεως, χαρακτηρισίζομένων ὡς τοιούτων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ὡς καὶ ἐπὶ ἐργασιῶν συντηρήσεως ἐφ' ὅσον, διὰ τὰς τελευταίας ταύτας, ἡ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακτασίας χιλιάδας (500.000) δραχμ. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ μεταβάλλεται διὰ Β. Δ' τος.

3. Ἡ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἀνάθεσις τῆς κατασκευῆς γίνεται εἰς ἐργολήπτας Δημοσίων Ἐργῶν κεκτημένους τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὸ ἔργον πτυχίον. Κατ' ἐξίρρεσιν ἡ ἀνάθεσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ εἰς ἐμπειροτέχνας προκαίμενους περὶ ἀπλῶν ἔργων προϋπολογισμοῦ μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμ. Διὰ Β. Δ' τος δύναται νὰ μεταβάλλεται τὸ ὅριον τοῦτο. Ἀλλοδαποὶ μὴ κεκτημένοι ἐλληνικὸν πτυχίον ἐργολήπτου Δ.Ε. γίνονται δεκτοὶ μόνον εἰς προκηρυσσόμενους διεθνεῖς δημοσίους διαγωνισμούς, κατὰ τὰ ἐν τῇ σχετικῇ διακηρύξει ὁριζόμενα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ διακηρύξις δέον νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἐργῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμῃ τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

4. Οὐδὲν ἔργον δημοπρατεῖται οὔτε ἄλλως πῶς ἀντιτίθεται ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ πρὶν ἢ συνταγῇ καὶ ἐγκριθῇ ὀριστικῇ τούτου μελέτῃ. Κατ' ἐξίρρεσιν, προκαίμενους περὶ ἔργου ἰδιαζούσης τεχνικῆς δεκτικῶν εἰδικῶν τρόπων κατασκευῆς ἐπιτρέπεται ἡ δημοπρατήσις τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ βάσει μελέτης ὑποβαλλομένης κατὰ τὸν διαγωνισμὸν καὶ συντασσομένης ὑπὸ ἔχοντος τὰ κατὰ Νόμον προσόντα τεχνικοῦ, ὑπὲρ εὐδύνῃ τοῦ διαγωνιζομένου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ δημοσίος διαγωνισμὸς διεξάγεται εἰς δύο στάδια, κατὰ τὸ πρῶτον προκηρυσσόμενων καὶ ἀξιολογούμενων τῶν υποβληθεισῶν μελετῶν, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον στάδιον ἐλεγχόμενων τῶν οικονομικῶν προσφορῶν μετὰ τῶν μὴ ἀποκλεισθέντων κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, αἱ προσφοραὶ περιλαμβάνουν πάντοτε τὸ ἐργολαβικὸν ἀντάλλαγμα κατ' ἀποκοπὴν διὰ τὸ ὅλον ἔργον ἢ αὐτοτελῇ τμήματα αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῇ διακηρύξει ὁριζόμενα.

5. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ τῆς συμβάσεως κατασκευῆς τοῦ ἔργου ὁ ἀνάδοχος ἀναλάβῃ τὴν τυχόν ἀναγκαίαν προσαρμογὴν ἢ συμπληρώσιν τῶν στοιχείων τῆς ὀριστικῆς μελέτης τῶν διαμορφωμένων ἐκ τῶν δεδομένων τοῦ ἐδάφους συνδυηθῶν. Αἱ συμπληρώσεις καὶ προσαρμογαὶ αὗται ἐκτελοῦνται ὑπὸ ἔχοντος τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα τεχνικοῦ καὶ ἐγκρίνονται ἀρμοδίως, ἐφαρμόζονται δὲ διὰ ταύτας αἱ περὶ ἀμοιβῶν μηχανικῶν διατάξεις.

6. Αἱ συμβάσεις κατασκευῆς δημοσίων ἔργων, ὡς πρὸς τὸν τρόπον πληρωμῆς τοῦ ἀναδόχου, καταρτίζονται κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας μεθόδους, αὐτοτελῶς ἢ μικτῶς.

α) Ἐπὶ τῇ βάσει προκαθορισμένων ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου μονάδων δι' ἕκαστον εἶδος ἐργασίας καὶ ἀντιστοίχων συμπεφωνημένων τιμῶν μονάδος βάσει τῶν ὁποίων προσδιορίζεται τὸ χρηματικὸν ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως.

β) Ἐπὶ τῇ βάσει συμπεφωνημένων δι' ἕκαστον εἶδος ἐργασίας τιμῶν μονάδος καὶ προκαθορισμένου χρηματικοῦ ἀντικειμένου, τῶν ἀντιστοίχων μονάδων ἐργασίας καθοριζομένων μετὰ τὴν συνολολόγησιν τῆς συμβάσεως. Ἡ μέθοδος αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἔργων δυσχεροῦς προσημνήσεως καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ συντηρήσεων καὶ σποραδικῶν ἔργων.

γ) Ἐπὶ τῇ βάσει συμπεφωνημένης κατ' ἀποκοπὴν τιμῆς μονάδος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὅλου ἔργου ἢ συγκεκριμένων τμημάτων αὐτοῦ. Ἡ μέθοδος αὕτη ἐφαρμόζεται ἰδίᾳ ἐπὶ δημοπρατήσεως ἔργου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

δ) Ἐπὶ τῇ βάσει προκαθορισμένου χρηματικοῦ ἀντικειμένου καὶ βάσει ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς τῶν δαπανῶν τῶν καταβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου διὰ λογαριασμῶν τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν, εἴτε δι' αὐτεπιστασίας εἴτε δι' ὑπεργολαβίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ συμπεφωνημένης ἀποζημιώσεως διὰ τὰ γενικὰ ἢ ἄλλα ἐξοδα καὶ ὄφελος τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου (ἀπολογιστικὸν σύστημα).

7. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 306/1969 «περὶ ἀναθέσεως ἐκτελέσεως ἔργων τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων δι' αὐτοχρηματοδοτήσεως», ὡς τοῦτο ἰσχύει σήμερον τροποποιηθὲν καὶ συμπληρωθὲν, ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ κατόπιν δημοπρασίας κατασκευῇ ἔργου, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν χρηματοδότησιν ἢ καὶ ἐκμετάλλευσιν τούτου ὑπὸ τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ ἢ ἡ παραχώρησις τῆς ἐκμετάλλευσεως εἰς νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα ἀναλαμβάνοντα τὴν χρηματοδότησιν τῆς δι' ἐργολήπτου ἰδημ. ἔργων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, κατασκευῆς τοῦ ἔργου. Προκαίμενης ἀξιοποιήσεως ἀκινήτου, τὸ ἐργολαβικὸν ἀντάλλαγμα δύναται νὰ συνίσταται καὶ εἰς ἀντιπαροχὴν ἐξ ἀδιαιρέτου ποσοστῶν συνιδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου καὶ ἀντιστοίχων βιηρημένων ἐπ' αὐτοῦ κατασκευῶν. Τηρουμένων τῶν διατάξεων περὶ διαθήσεως τῶν ἀκινήτων, πάντες οἱ γενικοὶ ὅροι τῆς κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἀναθέσεως κατασκευῆς ἔργου ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων. Ἡ περίληψις τῆς διακηρύξεως τοῦ διαγωνισμοῦ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δημοσιεύεται τοῦλάχιστον τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς διεξαγωγῆς τούτου.

Ἄρθρον 4.

Σύμβασις.

1. Διὰ τὴν δι' ἀναδόχου κατασκευὴν ἔργου συνάπτεται ἑγγράφος σύμβασις ἥτις, ὅν δὲν ὁρίζεται ἄλλως ἐν τῇ οἰκείᾳ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου ἀποφάσει, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Διευθυνούσης Ὑπηρεσίας.

2. Πᾶσα ὑποβαλλομένη εἰς τὸν κύριον τοῦ ἔργου προσφορά, εἴτε κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ διαγωνισμοῦ εἴτε ἀπ' εὐθείας, δεσμεύει τὸν ὑποβαλόντα ταύτην ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ὑποβολῆς αὐτῆς, ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον ὅπως κοινοποιηθῇ αὐτῷ ἡ ἔγκρισις τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 καὶ τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθροῦ 3 δύναται νὰ καθορίζεται μείζων προθεσμία δεσμεύσεως τῆς προσφοράς, πάντως ὅμως οὐχὶ πέραν τῶν ἐκατὸν ἡμερῶν. Ἐγκρίσις γενομένη μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην εἶναι ἰσχυρά, ἐφ' ὅσον δὲν διαφωνεῖ εἰς τοῦτο ὁ ὑποβαλὼν τὴν προσφοράν.

Ἄρθρον 5.

Ἐγγυήσεις.

1. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἀνάληψιν καὶ κατασκευὴν τοῦ ἔργου ἐγγυήσεις παρέχονται εἴτε διὰ γραμματίου παρακαταθέσεως πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τοῦ ἀντιστοίχου χρηματικοῦ ποσοῦ ἢ ἀντιστοίχου ἀξίας χρεωγράφων, ὧν ὁ νόμος προβλέπει τὴν τοιαύτην χρῆσιν, ὑπολογιζομένων εἰς οἶαν τιμὴν αἱ εἰδικαί περὶ τούτων διατάξεις ὁρίζουν, εἴτε δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς μιᾶς τῶν ἀνεγνωρισμένων πρὸς τοῦτο Τραπεζῶν ἢ τοῦ Ταμείου Συντάξεως Μηχανικῶν Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἐργῶν ἢ ἄλλων πιστωτικῶν ὁργανισμῶν ἐχόντων κατὰ νόμον τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἡ ἀρχικὴ αὕτη ἐγγύησις συμπληροῦται καὶ διὰ παρακρατήσεως ἐκ τῶν λογ(γ)ισμῶν πληρωμῆς.

2. Αί έγγραφικαί ἐπιστολαί πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἀναγράφουν τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὸ ὄνομα πατρὸς τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐγγύησις (ἢ προκειμένου περὶ ἐταιρείας, τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῆς), τὸν τίτλον τοῦ ἔργου εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ παρεχομένη ἐγγύησις καὶ τέλος τὸν ὅρον τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐγγυωμένου ἀπὸ τοῦ δι-
καιώματος τῆς διζήσεως καὶ τὴν ἀναγνωρίσιν ὑπ' αὐτοῦ τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως καταθέσῃ ἀπροφασίστως, ἐντὸς τριῶν ἡμε-
ρῶν ἀπὸ τῆς περὶ τούτου σχετικῆς εἰδοποιήσεως τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, τὸ αἰτηθῆσόμενον μέρος ἢ ὅλον τῆς ἐγγυήσεως. Ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ μὴ περιέχουσα τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἀπαρά-
δεκτος.

3. Ἐν περιπτώσει παροχῆς ἐγγυήσεως διὰ γραμματίου πα-
ρακαταθέσεως εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθητῶν καὶ Δανείων
χρεωγράφων, τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγγυήσεως λήγοντα
τοκομερίδια αὐτῶν ἐπιστρέφονται σὺν τῇ λήξει των εἰς τὸν
περὶ οὗ ἡ ἐγγύησις δικαιούχον.

4. Ἡ κατὰπτωσις τῶν ἐγγυήσεων γίνεται πάντοτε ὑπὲρ τοῦ
κυρίου τοῦ ἔργου.

5. Διὰ Β. Δ) των καθορίζονται αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς
ἀπαιτεῖται ἡ παροχὴ ἐγγυήσεων, τὸ μέγεθος αὐτῶν, τὰ τῆς
ἀποδόσεως ἢ καταπτώσεως αὐτῶν, τὰ τῆς ἀντικαταστάσεως
δι' ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν τῶν λόγῳ ἐγγυήσεως παρακρατή-
σεων ἐκ τῶν λογαριασμῶν πληρωμῆς καὶ πᾶσα συναφὴς λεπτο-
μέρεια.

Ἄρθρον 6.

Ἐκχώρησις τῶν ἔργων.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀνάδοχον τοῦ ἔργου νὰ ὑποκατα-
στήσῃ τρίτον εἰς τὴν κατασκευὴν μέρους ἢ τοῦ ὅλου ἔργου
(ἐκχώρησις τοῦ ἔργου) ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου,
παρεχομένης μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Ὁ ἀνά-
δοχος τοῦ ἔργου παραμένει πάντοτε ὑπεύθυνος εἰς ὁλόκληρον
μετὰ τοῦ ὑποκαταστάτου ἐναντι τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, τῶν
ἐργατῶν καὶ τῶν τρίτων.

2. Ἐν περιπτώσει ὑποκαταστάσεως κατὰ τὴν προηγουμέ-
νην παράγραφον, ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσιν ὅπως, δι' ἀπο-
φάσεως τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμ-
βουλίου, ἐγκριθῇ ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου ἀπὸ
τῆς ἐναντι τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου εὐθύνης αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ὁ
ἀνάδοχος πάσχει ἐκ σοβαρᾶς ἀσθενείας, καθιστώσης αὐτὸν
ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον ἀνίκανον διὰ περαιτέρω ἐκτέλεσιν τῆς συμ-
βάσεως ἢ εὐρίσκεται εἰς προφανῇ ἀδυναμίαν νὰ ἐκτελέσῃ
ταύτην.

3. Τὰ προσόντα τοῦ ὑποκαταστάτου καὶ αἱ διὰ τὸν ὑποκα-
τιστῶντα ἀνάδοχον τοῦ ἔργου συνέπειαι, ἡ διαδικασία θεσπιώ-
σεως τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον νόσου καὶ πᾶ-
σαι ἐν γένει αἱ λοιπαὶ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐφαρ-
μογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου ρυθμίζονται διὰ Β. Δ) των.

Ἄρθρον 7.

Πιστοποιήσεις—Πληρωμαί.

1. Ἡ πληρωμὴ εἰς τὸν ἀνάδοχον τοῦ ἔργου γίνεται τμημα-
τικῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου βάσει
πιστοποιήσεως τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν. Αἱ πιστοποιή-
σεις συντάσσονται παρὰ τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου κατὰ χρονικὰ
διαστήματα καθοριζόμενα ἐν τῇ συμβάσει, αἱ δὲ βᾶσι αὐτῶν
πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται παρὰ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, μετ' ἐλεγχον
καὶ ἐπισημειωματικὴν ἐγκρίσιν τῆς διευθυνούσης Ὑπηρεσίας,
ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς υποβολῆς των. Ἐὰν ἡ πληρωμὴ καθυ-
στερήσῃ πέραν τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας
καθ' ἣν ὤφειλε νὰ πραγματοποιηθῇ ἄνευ ὑπαίτιότητος τοῦ
ἀναδόχου τοῦ ἔργου, οὗτος δικαιούται τόκου ὑπερμερίας ἐπὶ
τῶν καθυστέρουμένων ποσῶν πρὸς ἑξ τοῖς ἑκατὸν (60)ο
ἐτησίως, ἀπὸ τῆς υποβολῆς περὶ τούτου ὁχλήσεως. Παραλ-
λήλως καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς αὐτῆς μηνιαίας προθε-
σμίας καθυστέρησεως τῶν πληρωμῶν, ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου
δικαιούται νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας γνωστοποιῶν τοῦτο ἐγ-
γράφως. Μετὰ τὴν παρέλευσιν διμήνου ἀπὸ τῆς τοιαύτης γνω-
στοποιήσεως καὶ ἐφ' ὅσον συνεχίζεται ἡ καθυστέρησις τῆς πλη-
ρωμῆς, δύναται οὗτος νὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν τῆς συμβάσεως,
ἀποζημιούμενος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου
13 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

2. Τὰ τῆς κατασχέσεως τοῦ πρὸς τὸν ἀνάδοχον τοῦ ἔργου
ἐργολαβικοῦ ἀνταλλάγματος καὶ τὰ τῆς ἐκχώρησεως αὐτοῦ
ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4694)
1930 «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκχώρησεως καὶ κατασχέσεως
τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν κλπ. καὶ τῶν μισθῶν τῶν ἰδιω-
τικῶν ὑπαλλήλων κλπ.», ὡς αὐταὶ ἰσχύουν.

3. Αἰτήσεις τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου ἐπιτρέπεται καὶ διαρ-
κούσης τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου, ἡ ἐκχώρησις τοῦ ἐργολα-
βικοῦ ἀνταλλάγματος πρὸς τὸν κύριον τοῦ ἔργου διὰ τὴν ἐξό-
φλησιν οἰασδήποτε ἐτέρας ἀπαιτήσεως τούτου κατὰ τοῦ ἀνα-
δόχου, κατὰ τὰ διὰ Β. Δ) τος ἐκτιθεμένου προτάσει τῶν
Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἀγροτικῶν ἔργων ὀριζόμενα.

4. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς δαπάνης κατασκευῆς τοῦ ἔργου
ἐπιτρέπεται πάντοτε ἡ ἐκδοσις ἐνταλμάτων προπληρωμῆς.

5. Οἰασδήποτε παρέκκλισις ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος
ἄρθρου ἀπαγορεύεται, μὴ ἰσχυοῦσης ἐν προκειμένῳ τῆς δι-
ατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 2386)
1953 «περὶ ἐνοποιήσεως καὶ ἀποκεντρώσεως τῶν Ἑγχνικῶν
Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους», ὡς ἰσχύει κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ.
120)1960 Β.Δ. «περὶ ρυθμίσεως ἀρμοδιότητων συναφῶν πρὸς
ἔργα δημοσίων ἐπενδύσεων».

Ἄρθρον 8.

Ὑποχρεώσεις τοῦ ἀναδόχου, ἐλαττώματα τοῦ ἔργου, ἐκπτώσεις.

1. Ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάσῃ τὸ
ἔργον κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως καὶ τὰς συμφωνίας
πρὸς ταύτην ἐγγράφους ἐντολὰς τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου.

2. Ἐὰν ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου δὲν ἐκπληρῇ προσήκοντως
τὰς ἐκ τῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεις του δύναται νὰ κηρυχθῇ
ἐκπτώτος ταύτης.

3. Ἐὰν ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλέπεται ἡ χρησιμοποίησις
ὕλικῶν τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, τὰ ὕλικά ταῦτα δεόν νὰ εἶναι δό-
κιμα, ὁ δὲ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐπιμελῶς
ταῦτα, νὰ λογοδοτήσῃ περὶ τούτων καὶ, ἂν ἄλλως δὲν ὀρίζε-
ται ἐν τῇ συμβάσει, νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον. Τὴν
αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχει ὁ ἀνάδοχος καὶ διὰ τὰ τυχὸν ὑπὸ τοῦ κυ-
ρίου τοῦ ἔργου χορηγηθέντα μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα. Ἐὰν τὰ
ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου χορηγηθέντα ὕλικά, μηχανήματα καὶ
ἐργαλεῖα ἢ τὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων ἀκίνητα παρυσ-
τάσουν ἐλαττώματα ἢ ἐὰν ἄλλως ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας προ-
κύψῃ κατάστασις ἐξ ἧς κινδυνεύει ἡ ἐγκαιριότης ἢ ἡ προσήκουσα
κατασκευὴ τοῦ ἔργου, ὁ ἀνάδοχος ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἐγγρά-
φως περὶ τούτου ἀμελλητὶ τὸν κύριον τοῦ ἔργου, εὐθύνομενος
ἄλλως διὰ τὰς ἐπιζημιῶν συνεπειᾶς. Δαπάναι ἐλέγχου τῶν
ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου παραχωρουμένων ὕλικῶν καὶ ἀκινή-
του βαρύνουν τὸν κύριον τοῦ ἔργου, πλην ἂν ἄλλως ὀρίζεται
διὰ τῆς συμβάσεως.

4. Ἐὰν ἡ διευθύνουσα Ὑπηρεσία κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς
κατασκευῆς τοῦ ἔργου καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραλαβῆς
διαπιστώσῃ εἰς αὐτὸ ἐλάττωμα, διατάσσει τὴν ἐντὸς εὐλόγου
προθεσμίας διόρθωσιν. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ταχθεί-
σης προθεσμίας, ὁ κύριος τοῦ ἔργου δικαιούται νὰ ἐκτελέσῃ
τὴν διόρθωσιν εἰς ἑᾶρος τοῦ ἀναδόχου. Ἐὰν τὸ ἐλάττωμα δὲν
εἶναι οὐσιώδες, ἡ δὲ διόρθωσις του ἀπαιτεῖ δυσανάλογους δα-
πάνας, γίνεται ἀνάλογος μείωσις τοῦ ἐργολαβικοῦ ἀνταλλά-
γματος. Ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην τοῦ ἀναδόχου μετὰ τὴν ὁριστι-
κὴν παραλαβὴν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

5. Διὰ Β. Δ) των καθορίζονται τὰ τῶν λοιπῶν ὑποχρεώ-
σεων τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰ τῆς διαδι-
κασίας ἐκπτώσεως τῶν ἀναδόχων καὶ διαπιστώσεως τῶν ἐλατ-
τωμάτων ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν
τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 9.

Κίνδυνος τοῦ ἔργου—Βλάβαι ἐξ ἀνωτέρας βίας.

1. Ὁ ἀνάδοχος μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραλαβῆς τοῦ ἔργου
φέρει τὸν κίνδυνον ἐναντι τοῦ κυρίου αὐτοῦ, διὰ πᾶσαν ἐξ οἰασ-
δήποτε αἰτίας ἐλάβῃν τῷ ἔργῳ, πλην ἂν αὕτη ὀφείλεται εἰς
ὑπαίτιότητα τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου ἢ ἂν εἰδικῶς ἄλλως ὀρίζε-
ται ἐν τῇ συμβάσει. Ἐν περιπτώσει παραδόσεως τοῦ ἔργου ὑπὸ

του αναδόχου εις τον κύριον αυτού προς χρήση πρό της παραλαβής, αί εκ της χρήσεως ελάττει, εφ' όσον δὲν όφείλονται εις κακήν ποιότητα του έργου, θαρύνουν τον κύριον του έργου.

2. Κατ' εξαίρεσιν από της προηγούμενης παραγράφου, εάν αί ελάττει εις τὸ έργον, εις τὰ εἰσκαυσιθέντα εις τὰ έργατάξια δοκίμα υλικά ή και εις τὰς έγκαταστάσεις και μηχανήματα του αναδόχου του έργου προηλθόν εξ άνωτέρως δίας, άναγνωρίζεται ύπέρ του αναδόχου αποζημιώσεις ανάλογες προς τὰς έπελθούσας ζημίας, καθοριζόμενη εν τῇ συνεκτιμήσει του εΐδους και της έκτάσεως των ελαθών και των ειδικών εν έκαστῃ συγκεκριμένη περιπτώσει συνδηλών, των σχετικών προς τήν κατασκευήν του έργου. Η άναγνωρίσις της αποζημιώσεως γίνεται μετά σύμφωνον γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου, επί τη αίτήσει του αναδόχου του έργου, υποβαλλομένη εντός άναπρεπτικής προθεσμίας δέκα ήμερών από της έπελεύσεως της ελάττης προκειμένου περί έργου υπό κατασκευήν και εντός εΐκοσιν ήμερών προκειμένου περί έργου άποπερατωθέντος αλλά μη είσέτι παραληφθέντος.

3. Διά Β. Δ) των καθορίζονται τὰ της διαπιστώσεως των ελαθών περί ών τὸ παρόν άρθρον, τὰ της άναγνωρίσεως και έγκρίσεως της τυχόν διά ταύτας αποζημιώσεως του αναδόχου του έργου και πάσα συναφής λεπτομέρεια.

Άρθρον 10.

Προθεσμίας — Ποινικά ρήτρα.

1. Είς πάσαν σύμβασιν κατασκευής έργου όρίζεται προθεσμία διά τήν περάτωσιν υπό του αναδόχου του έργου εν τῷ συνόλω του ή κατά τμήματα αυτού. Διά τήν, ύπαιτιότητα του αναδόχου, ύπερβαση της προθεσμίας όρίζεται ύπέρ του κυρίου του έργου ήμερησία ποινική ρήτρα της οποίας τὰ όρια, τὰ της καταπτώσεως και αί λοιπαί λεπτομέρειαι καθορίζονται διά Β. Δ) των. Η ύπέρ του κυρίου του έργου κατάπτωσης της ποινικής ρήτρας, δέν αίρει τυχόν δικαιώματα αυτού εκ του νόμου ή της συμβάσεως, προς κήρυξιν έκπτώτου του αναδόχου ή και προς αποζημιώσιν εκ της ύπερημερίας.

2. Η συνολική και αί τμηματικά προθεσμίας δύνανται νά παρατείνωνται υπό του κυρίου του έργου, εάν κατά τήν κατασκευήν του έργου προκύψουν καθυστερήσεις μη όφειλόμεναι εις άποκλειστικήν ύπαιτιότητα του αναδόχου. Ούτος ύποχρεούται όπως συνεχίσῃ τήν κατασκευήν του έργου μέχρις επί πλέον χρονικού διαστήματος, ούχι μείζονος του ενός τρίτου της κατά τήν σύμβασιν συνολικής προθεσμίας και πάντως ούχι μικροτέρου των τριών μηνών. Έν περιπτώσει καθ' ήν ή καθυστέρησης είναι μείζων του ως άνω όρίου, έγκριστις παρατάσεως της προθεσμίας δύνανται νά χορηγηθῇ κατόπιν σχετικής αίτήσεως του αναδόχου του έργου.

Άρθρον 11.

Υπερημερία—Διακοπή εργασιών—Διάλυσις εργολαβίας.

1. Είς περιπτώσεις ύπερημερίας του κυρίου του έργου περί τήν εκπλήρωσιν συμβατικών ή νομίμων ύποχρεώσεων του, δημιουργείται διά τον άνάδοχον του έργου δικαίωμα αποζημιώσεως μόνον διά τὰς υετικές ζημίας αυτού και διά τον χρόνον από της έγγραφης περί τούτου όγλήσεως και εφεξής.

2. Ο άνάδοχος του έργου δικαιούται νά ζητήσῃ τήν διάλυσιν της συμβάσεως εάν ή άνευ ύπαιτιότητος αυτού καθυστέρησης των εργασιών ύπερβῇ τὸ, κατά τήν παράγραφον 2 του προηγούμενου άρθρου, όριον.

3. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα έχει ὁ άνάδοχος και εις περίπτωσιν καθ' ήν, μετά τήν έναρξιν των εργασιών, αὐται διακοποῦν διαταγή ή παύσματος του κυρίου του έργου επί χρονικόν διάστημα μείζον των τριών μηνών, λογιζόμενον από της κοινοποιήσεως της περί διακοπῆς διαταγῆς, ή, προκειμένου περί της παύσματος του κυρίου του έργου διακοπῆς, από της ήμέρας της έπίδοσεως παρά του αναδόχου εις αὐτόν, ειδικῆς δηλώσεως περί διακοπῆς των εργασιών.

4. Η προηγούμενη παράγραφος εφαρμόζεται και εάν ή έναρξις των εργασιών μετά τήν έγκατάστασιν του αναδόχου

καθυστερήσῃ ύπέρ τὸ τρίμηνον, ύπαιτιότητα του κυρίου του έργου, πλην άν άλλως όρίζονται εν τῇ συμβάσει τὰ της έναρξεως των εργασιών.

5. Έν περιπτώσει διαλύσεως της συμβάσεως κατά τὰ άνωτέρω, άναγνωρίζεται ύπέρ του αναδόχου αποζημιώσεις ύπολογιζόμεναι κατά τὰς διατάξεις του άρθρου 13 του παρόντος.

6. Άσκηθέντος υπό του αναδόχου έγκύριως του κατά τὰ άνωτέρω δικαιώματος διαλύσεως της συμβάσεως δύναται, συναινέσει του αναδόχου, νά συνεχισθῇ ή σύμβασις, ματαιουμένης της διαλύσεως επί αποζημιώσει του αναδόχου του έργου, καθοριζόμενη αναλόγως προς τὰς διά τον χρόνον της διακοπῆς ή καθυστερήσεως της έναρξεως ή εκτελέσεως των εργασιών υετικές αὐτου ζημίας, κατά τὰ διά Β. Δ) τος όρίζόμενα.

Άρθρον 12.

Τροποποίησις προϋπολογισμού.

Τιμαί μονάδος νέων εργασιών.

1. Εάν ή άριότητα του έργου επιβάλλῃ τήν αύξησιν εργασιών εις ποσότητες άνωτέρας των εν τῇ άρχικῇ συμβάσει όριζόμενων, εκτελούνται αὐται ύποχρεωτικῶς υπό του αναδόχου με τὰς συμβατικὰς τιμὰς μονάδος, εφ' όσον ή έπερχομένη αύξησις της δαπάνης δι' έκάστην ομάδα όμοειδών, κατά τήν περί τούτου διά του συμβατικού προϋπολογισμού διάκρισιν, εργασιών δέν ύπερβαίνει τὸ εν τέταρτον (1/4) της αντίστοιχου υπό του άρχικού προϋπολογισμού της συμβάσεως, προβλεπομένης δαπάνης. Διά τήν περίπτωσιν συμβάσεων συνομολογηθεισών κατά τήν εν έδαφίω β' της παραγράφου 6 του άρθρου 3 του παρόντος μέθοδον, τὸ ποσοστόν τούτο ύπολογίζεται επί του συνολικού χρηματικού αντικειμένου της συμβάσεως. Εάν ή αύξισις των εργασιών συναπάγεται αύξησιν δαπάνης πέραν του ως άνω όρίου, δικαιούται ὁ άνάδοχος του έργου νά άρνηθῇ τήν εκτέλεσιν των επί πλέον εργασιών, εκτός άν πρό της εκτελέσεως αὐτών χωρήσῃ ιδιαιτέρα συμφωνία μετά του κυρίου του έργου, ως προς τὰς τιμὰς μονάδος των ύπέρ τὸ όριον τούτο ποσοτήτων, συναπτομένη κατόπιν συμφώνου γνώμης του Τεχνικού Συμβουλίου.

2. Εάν παραστῇ ανάγκη εκτελέσεως νέων εργασιών μη προβλεπομένων υπό της συμβάσεως, ὁ άνάδοχος του έργου ύποχρεούται νά εκτελέσῃ ταύτας άμειβόμενος διά κανονιζόμενων τιμών μονάδων αντίστοιχων προς τὰς νέας εργασίας, εφ' όσον ή συνολική δαπάνη διά τήν εκτέλεσιν των νέων εργασιών δέν ύπερβαίνει τὸ εν τέταρτον (1/4) της συνολικής τοιαύτης του συμβατικού προϋπολογισμού. Έν περιπτώσει ύπάρξεως παρεμφερών μονάδων εργασίας, ως νέαι εργασίαι διά τον ύπολογισμόν του ποσοστού τούτου νοοῦνται μόνον αί επί πλέον ή έλαττον εργασίαι από της έγγυτέρας συμβατικῶς τιμολογηθείσης τοιαύτης, άδρυστικῶς λαμβανόμεναι. Πέραν του ως άνω ποσοστού εφαρμόζονται αναλόγως αί διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου.

3. Έν περιπτώσει καθ' ήν παρίσταται ανάγκη εκτελέσεως εργασιών εις ποσότητας άνωτέρας των διά των προηγούμενων παραγράφων προσδιοριζόμενων όρίων και δέν ήθελε χωρήσει συμφωνία μεταξύ κυρίου του έργου και αναδόχου διά τήν εκτέλεσιν των ύπερσυμβατικών τούτων εργασιών, δικαιούται ὁ κύριος του έργου νά περιορίσῃ τὸ αντικείμενον της συμβάσεως κατά τὰ υπό της έπομένης παραγράφου όριζόμενα ή και νά διάλυσῃ ταύτην, πάντως δὲ νά εκτελέσῃ τὰ λοιπα έργα δι' έτέρου αναδόχου ή καθ' οίονδήποτε άλλον πρόσφορον τρόπον, περιλαμβανομένης και της εκτελέσεως των εργασιών άπολογιστικῶς διά του αναδόχου ή δι' ύπερβολαθίων ύποχρεωτικών διά τον άνάδοχον.

4. Ο κύριος του έργου δικαιούται νά μειώσῃ τὰς συμβατικὰς εργασίας, άνευ άναγνωρίσεως οίανδήποτε εκ του λόγου τούτου αποζημιώσεως ύπέρ του αναδόχου, μέχρι του ενός τετάρτου (1/4) του άρχικού συμβατικού χρηματικού αντικειμένου. Διά τήν πέραν του ποσοστού τούτου επιβαλλομένην μοναμερῶς υπό του κυρίου του έργου μείωσιν, ὁ άνάδοχος δικαιούται αποζημιώσεως λογιζομένης επί χρηματικού ποσού, αντίστοιχούτος εις τήν πέραν του ενός τετάρτου (1/4) μείωσιν του συμ-

βατικού χρηματικού αντικειμένου. Ο ανάδοχος δικαιούται ωσαύτως αποζημιώσεως και εάν υπό του κυρίου του έργου επιβληθῇ μονομερῶς μείωσις πέραν τοῦ ἡμίσεος (1)2) εἰς σημαντικὸν κονδύλιον, ἀντιπροσωπεύον τοῦλάχιστον τὸ ἐν δέκατον (10ο)ο) τοῦ ἀρχικοῦ συμβατικοῦ χρηματικοῦ ἀντικειμένου, ἔστω καὶ ἂν ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον μείωσις τοῦ συνολικοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἐνὸς τετάρτου (1)4) τοῦ ἀρχικοῦ συμβατικοῦ χρηματικοῦ ἀντικειμένου, πλὴν ἂν ὁ ἀνάδοχος συναντῇ εἰς τὴν τοιαύτην μείωσιν. Ἡ ἀποζημιώσις λογίζεται ἐπὶ χρηματικοῦ ποσοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν πέραν τοῦ ἡμίσεος μείωσιν τοῦ κονδυλίου. Συντρεχουσὴν ἀμφοτέρων τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις περιπτώσεων μείωσεως, ἡ ἀποζημιώσις λογίζεται ἐπὶ τοῦ μείζονος ἐξ αὐτῶν χρηματικοῦ ποσοῦ. Διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος.

5. Ἀπαντᾷ τὰ διὰ τῶν ἀνωτέρω καθοριζόμενα ὅρια τροποποιήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς συμβάσεως ἀναφέρονται εἰς μεγέθη προσδιοριζόμενα δι' ἐφαρμογῆς τῶν τιμῶν μονάδος τοῦ συμβατικοῦ τιμολογίου καὶ δὲν ἐπηρεάζονται ἐκ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν μονάδος κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἰσχυουσῶν περὶ ταύτης διατάξεων.

6. Τὰ τοῦ τρόπου συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τοῦ κατὰ τροποποιήσιν προϋπολογισμοῦ, τὰ τοῦ κανονισμοῦ καὶ ἐγκρίσεως τιμῶν μονάδος νέων ἐργασιῶν, τὰ τῆς συμφωνίας κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἐργασιῶν καὶ ὑπέρβασιν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ διὰ τοῦτον ὅριου, τὰ τῆς συμβάσεως τῶν ὑπεργολαβιῶν, τὰ τῆς ἐπὶ ὑπεργολαβιῶν εὐθύνης καὶ τοῦ τυχόν ποσοστοῦ γενικῶν ἐξόδων καὶ ὀφέλους ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου καὶ πᾶσα ἄλλη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ Β. Δ)τος.

Ἄρθρον 13.

Ἀποζημιώσεις ἀναδόχου λόγω διαλύσεως.

1. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις διαλύσεως συμβάσεως ἐξ ὑπαίτιότητος τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, ἐπερχομένης μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἀναδόχου εἰς τὰ ἔργα, εἰς τὸν ἀνάδοχον καταβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ διὰ τὰς ἐκτελεσθεῖσας ἐργασίας ἐργοληπικοῦ ἀνταλλάγματος, ἡ ἀξία τῶν ἐν τοῖς ἐργοταξίοις εἰσχομισθέντων καὶ μὴ ἐνσωματωθέντων εἰς τὸ ἔργον δοκίμων ὕλικῶν καὶ ἀποζημιώσεις κανονιζομένη ἀναλόγως τῶν μήπω ἀποσβεσθεισῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τοῦ, ἐκ τῶν συνθηκῶν ἐργασίας ἢ ἄλλων κρατησῶν εἰδικῶν συνθηκῶν, τεκμαιρομένου ὀφέλους τοῦ ἀναδόχου διὰ τὰς μὴ ἐκτελεσθεῖσας συμβατικὰς ἐργασίας. Ἡ ἀξία τῶν εἰσχομισθέντων ὕλικῶν καταβάλλεται ἐφ' ὅσον εἶχε δοθῇ ἐντολὴ εἰσκομίσσεως τῶν ὕλικῶν ἢ ἐπεβάλλετο ἡ προμήθεια αὐτῶν ἐκ τῶν ἐργασιῶν, αἵτινες ἀνεγράφοντο εἰς τὸ πρόγραμμα ἢ τοὺς χορηγηθέντας τῷ ἀναδόχῳ πίνακες ἐργασίας, ἡ ἐφ' ὅσον κρίνεται ὅτι συνδύχαι εἰδικὰ ἐπέβαλλον τὴν εἰσκόμισιν αὐτῶν οἰκοδεν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου. Ἡ διὰ τὸ τεκμαιρόμενον ὄφελος τοῦ ἀναδόχου ἀποζημιώσις ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ ἐπτά ἐκατοστὰ (7ο)ο) τοῦ ὑπολειπομένου, μετ' ἀφαίρεσιν τῆς ἀξίας τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν, ἀρχικοῦ χρηματικοῦ ἀντικειμένου τῆς συμβάσεως, μειωμένου κατὰ τὸ ἐν τέταρτον (1)4) αὐτοῦ. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως μονομεροῦς μείωσεως τῶν συμβατικῶν ἐργασιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ὁ ἀνάδοχος δὲν συνήνεσεν εἰς τὴν μείωσιν ταύτην.

2. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποζημιώσις προτείνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς παραλαβῆς καὶ κανονίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς.

3. Διὰ τὴν πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως μεταίωσιν ἢ διάλυσιν τῆς συμβάσεως ἡ ἀποζημιώσις καθορίζεται κατὰ τὰ διὰ Β. Δ)τος ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 14.

Παραλαβὴ τοῦ ἔργου.

1. Τὸ κατασκευασθὲν ἔργον παραλαμβάνεται προσωρινῶς

καὶ ὀριστικῶς. Ἡ παραλαβὴ συντελεῖται διὰ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου.

2. Διὰ τῆς προσωρινῆς παραλαβῆς ἐλέγχονται ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς αἱ ἐκτελεσθεῖσαι ἐργασίαι.

3. Ἡ ὀριστικὴ παραλαβὴ διενεργεῖται μετὰ τὴν προσωρινὴν παραλαβὴν καὶ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου ἐγγυήσεως, ἐλέγχεται δὲ ἐκ νέου κατὰ ταύτην ἡ καλὴ κατάστασις τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν.

4. Ἡ προσωρινὴ παραλαβὴ διενεργεῖται ἐντὸς τοῦ κατὰ κατηγορίαν ἔργων διὰ Β. Δ)τος καθοριζομένου χρόνου. ἀρχομένου ἀπὸ τῆς βεβαιωμένης περατώσεως τοῦ ἔργου. Διὰ τὴν διενέργειαν ταύτης ἀπαιτεῖται ἡ σύνταξις τῆς τελικῆς ἐπιμετρήσεως τῶν ἐργασιῶν. Ταύτην συντάσσει ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἐλεγχὸν ἐντὸς τῶν διὰ Β. Δ)τος καθοριζομένων προθεσμιῶν. Ὑπέρβασις τῶν προθεσμιῶν τούτων συνεπάγεται ἀντίστοιχον παράτασιν τοῦ χρόνου διενεργείας τῆς προσωρινῆς παραλαβῆς.

5. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμίας πρὸς διενέργειαν τῆς προσωρινῆς παραλαβῆς, αὕτη θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως συντελεσθεῖσα μετὰ πάροδον μηνὸς ἀπὸ τῆς, μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς προθεσμίας, εἰδικῆς περὶ τούτου ὁχλήσεως τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου πρὸς διενέργειαν ταύτης.

6. Ἡ ὀριστικὴ παραλαβὴ θεωρεῖται αὐτοδικαίως συντελεσθεῖσα ἐὰν δὲν διενεργηθῇ ἐντὸς δεμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου ἐγγυήσεως τοῦ ἔργου καὶ μετὰ πάροδον 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μετὰ ταῦτα εἰδικῆς ὁχλήσεως τοῦ ἀναδόχου διὰ τὴν διενέργειαν αὐτῆς.

7. Ἐφ' ὅσον προβλέπεται εἰς τὴν σύμβασιν ἡ αἵτησις τοῦ ἀναδόχου καὶ ἐγκρίσει τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, δύναται νὰ διενεργηθῇ παραλαβὴ καὶ ἀποπερατωθέντος τμήματος τοῦ ἔργου δεκτικοῦ αὐτοτελοῦς χρήσεως.

8. Ἡ συντέλεσις τῆς ὀριστικῆς παραλαβῆς ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρίαν τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις παραγραφῆς τῶν ἐκ τῆς ἐργολαβικῆς συμβάσεως ἀπαιτήσεων τοῦ ἀναδόχου καὶ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου. Διαφοραὶ εἰς τὰς ποσότητας τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν, διαπιστούμεναι ἐκ παραλαβῆς διενεργουμένης μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου αὐτοδικαίως συντέλεσιν αὐτῆς, παρέχουν εἰς τὸν κύριον τοῦ ἔργου τὸ δικαίωμα ἀναζητήσεως τοῦ διὰ ταύτας τυχόν κατεβληθέντος ἐργολαβικοῦ ἀνταλλάγματος.

Ἄρθρον 15.

Προσωπικὸν ἀπολογιστικῶν ἐργασιῶν.

1. Εἰς τὸ ἀπολογιστικῶς δι' ἀναδόχου κατασκευαζόμενον ἔργον, ὁ κύριος αὐτοῦ δικαιούται νὰ ὀρίξῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπαιτουμένων ἐργατῶν, ὑπαλλήλων, μηχανημάτων καὶ πάσης φύσεως μέσων καὶ νὰ διατάσῃ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἐκ τούτων ἀκαταλλήλων.

2. Τὰ ἀνώτατα ὅρια τῶν κατ' εἰδικότητα καταβαλλομένων μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, μὴ δυνάμενα πάντως νὰ ὑπερβαίνουν τὰ διαπιστούμενα ὑπὸ τῶν νομαρχιακῶν τμημάτων τῶν Περιφερειακῶν Συμβουλίων Δημοσίων Ἔργων διὰ τὴν περιοχὴν κατασκευῆς τοῦ ἔργου, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς διευθυνούσης Ὑπηρεσίας, τηρουμένων τῶν κατὰ τὴν ἐργατικὴν νομοθεσίαν κατωτάτων τοιούτων. Ἡ παρούσα παράγραφος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν δι' αὐτεπιστάσεως ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας κατασκευαζομένων ἔργων.

3. Τυχὸν ἀποζημιώσεις, λόγω λύσεως τῶν συμβάσεων ἐργασίας τοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ τῶν ἀπολογιστικῶς κατασκευαζομένων ἔργων, βαρύνουν τὸν κύριον τοῦ ἔργου διὰ τὸ διάστημα τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἀπασχολησίν των, ἐφ' ὅσον ἡ λύσις ἐπέρχεται τῇ βουλήσει τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου κατὰ τὴν διάσκεψιν ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν καὶ μέχρι πλήρους ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

4. Ἐργατικά ἀτυχήματα ἐπερχόμενα κατὰ τὴν κατασκευὴν δημοσίων ἔργων ἀπολογιστικῶς δι' ἀναδόχου βαρύνουν τὸν κύριον

ριον του έργου, εφ' όσον το άτύχημα δέν όφείλεται εις ύπατιότητα του αναδόχου.

5. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δέν εφαρμόζονται επί των απολογιστικώς δι' ύπεργολαβίων εκτελουμένων έργων, πλην άν άλλως όρίζεται εν τή μετὰ του αναδόχου του έργου συμβάσει.

Άρθρον 16.

Ένστάσεις—Αιτήσεις Θεραπειάς.

1. Κατά πάσης πράξεως τής διευδυνούσης Υπηρεσίας, κρινομένης υπό του αναδόχου του έργου ως ελαπτικής ένόμου συμφέροντος αυτού, χωρεί ένστασις. Έκτός άν άλλως όρίζεται εις ειδικάς περιπτώσεις υπό του παρόντος Ν. Δ)τος ή των εις έκτέλεσιν αυτού εκδιδόμενων Β. Δ)των, ή ένστασις άσκήται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας 15 ήμερών από τής καθ' οιονδήποτε τρόπον επιδόσεως τφ αναδόχφ τής πράξεως, διά καταθέσεως εις τό γραφείον τής διευδυνούσης Υπηρεσίας.

2. Έκτός άν άλλως όρίζεται εις συγκεκριμέναις περιπτώσεις, ή ένστασις άπευδύναται εις την ίεραρχικώς προϊσταμένην τής διευδυνούσης Υπηρεσίας Αρχήν. Η άρμόδια Αρχή, ύποχρεούται όπως άποφανθί επί τής ένστάσεως εντός δυο μηνών από τής καταθέσεως ταύτης.

3. Εν περιπτώσει διαφωνίας του ένσταμένου προς την κατά την προηγουμένην παράγραφον άπόφασιν ή εν περιπτώσει παρελεύσεως άπράκτου τής κατά την αὐτήν παράγραφον διμήνου προθεσμίας, ο αναδόχος του έργου άσκει εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριών μηνών από τής κοινοποιήσεως αὐτῶν τής επί τής ένστάσεως του άποφάσεως ή τής άπράκτου παρελεύσεως τής διμήνου προθεσμίας αίτησιν Θεραπειάς. Αιτήσεις Θεραπειάς άσκήται επίσης, χωρίς νά απαιτήται νά έχη προηγηθί ένστασις, και επί άποφάσεων ή πράξεων των προϊσταμένων τής διευδυνούσης Υπηρεσίας Αρχών ή του κυρίου του έργου, εφ' όσον δι' αὐτῶν τό πρώτον γεννᾶται διαφωνία. Η αίτησις Θεραπειάς εις την περίπτωσιν ταύτην άσκήται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριών μηνών από τής κοινοποιήσεως τής τοιαύτης άποφάσεως ή πράξεως.

4. Η αίτησις Θεραπειάς άπευδύναται προς τόν Υπουργόν Δημοσίων Έργων επιδιδόμενη άπ' εὐθείας αὐτῶ.

5. Δικαίωμα αίτήσεως Θεραπειάς κατά τὰ άνωτέρω έχει και ο κύριος του έργου, οσάκις ούτος δέν είναι τό Δημόσιον αλλά έτερον υπαχόμενον εις τό παρόν πρόσωπον.

6. Εις τὰς περιπτώσεις καθ' ας κύριος του έργου δέν είναι τό Δημόσιον, αντίγραφον τής ύφ' οιονδήποτε των συμβεβλημένων μερών άσκήσεως αίτήσεως Θεραπειάς επιδίδεται υπό του υποβιβλόντος την αίτησιν, εντός δεκαήμερου από τής εις τόν Υπουργόν επιδόσεως, και προς τό έτερον μέρος τό όποιον δύναται, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός μηνός από τής εις αὐτό επιδόσεως του αντίγραφου, νά υποβάλῃ προς τόν Υπουργόν Δημοσίων Έργων τὰς τυχόν αντιρρήσεις του επί τής άσκήσεως αίτήσεως Θεραπειάς. Εκ τής τυχόν μη υποβολῆς αντιρρήσεων υπό του έτέρου των συμβεβλημένων, δέν τεκμαίρεται άποδοχή υπό τούτου των εν τή υποβιβλήσει ένστάσε ή αίτησε Θεραπειάς προβαλλομένων, ατινα είναι δυνατόν νά άποκρουσθῶν τό πρώτον και επί Δικαστηρίφ έτι.

7. Επί πάσης αίτήσεως Θεραπειάς άποφαίνεται ο Υπουργός Δημοσίων Έργων μετὰ γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου εντός προθεσμίας τριών μηνών από τής εις αὐτόν επιδόσεως τής αίτήσεως Θεραπειάς.

8. Εις τό Συμβούλιον συζητεῖται διαφορά καλουμένων ύποχρεωτικῶς του αναδόχου ως και του εκπροσώπου του νομικοῦ προσώπου, οσάκις παρὰ τούτου άσκήται αίτησις Θεραπειάς, ή εάν τουτο προέβλεπεν αντιρρήσεις κατά την παράγραφον 6 του παρόντος άρθρου. Τό Συμβούλιον κρίνει κατ' αρχήν τό έμπρόθεσμον τής αίτήσεως Θεραπειάς και τής τυχόν προηγηθείσης ένστάσεως και εν συνεχείᾳ γνωματεύει ήτιολογημένως επί αὐτῶν, άποδίδον εις την άποφάν του κατ' ουσίαν δικαίου.

9. Εάν ο άσκήσας την αίτησιν δέν άποδέχεται την άπόφασιν του Υπουργού Δημοσίων Έργων ή εάν ο Υπουργός δέν άποφανθί εντός τριμήνου από τής επιδόσεως εις αὐτόν τής

αίτήσεως Θεραπειάς, δικαιούται ο άσκήσας την αίτησιν νά προσφύγῃ εις την διαδικασίαν του έπομένου άρθρου.

10. Οσάκις κύριος του έργου είναι τό Δημόσιον, επί έμπρόθεσμως επιδοθείσης αίτήσεως Θεραπειάς, ή μη άσκήσις προσφυγῆς ενώπιον του Έφετείου εντός τής κατά τό έπόμενον άρθρον προθεσμίας ή ή έκκρεμοδικία επί άσκήσεως προσφυγῆς δέν κωλύουν την έκδοσιν άποφάσεως επί τής αίτήσεως Θεραπειάς και μετὰ την έκποσιν τής κατά την προηγουμένην παράγραφον τριμήνου προθεσμίας, ούχι όμως πέραν του έτους από τής λήξεως ταύτης ή μετὰ την έκδοσιν οριστικής άποφάσεως επί τυχόν άσκήσεως προσφυγῆς.

Κατά τής εκδιδόμενης κατά την παρούσαν παράγραφον άποφάσεως επί αίτήσεως Θεραπειάς ούδέν ένδικον μέσον δύναται νά άσκηθί, τυχόν όμως έκκρεμῆς δίκη δύναται νά συνεχισθί τής επί ταύτης εκδιδόμενης άποφάσεως του Έφετείου κατισχυούσης.

11. Όπου εις τό παρόν άρθρον αναφέρεται ο Υπουργός Δημοσίων Έργων, νοούνται και αί έτεραι Αρχαί εις ας, κατά τὰς περι διοικητικής άποκεντρώσεως διατάξεις, μετεβιβάσθῃ ή άρμοδιότης του Υπουργού Δημοσίων Έργων προς λήψιν άποφάσεως επί αίτήσεως Θεραπειάς.

12. Διά Β. Δ)τος καθορίζονται τὰ τυχόν συνοδεύοντα την αίτησιν στοιχεία, τὰ τής εισηγήσεως προς τό Τεχνικόν Συμβούλιον, τὰ τής παραστάσεως του υπεβαλόντος την αίτησιν ή αντιρρήσεις κατ' αὐτῆς και πάσα εν γένει σχετική λεπτομέρεια.

13. Οιαδήποτε παρέκκλισις εκ των διατάξεων του παρόντος άρθρου άπαγορεύεται.

Άρθρον 17.

Δικαστική επίλυσις διαφορών.

1. Πάσα μεταξὺ των συμβεβλημένων μερών διαφορά, προκύπτουσα ιδίᾳ εἴτε εκ τής τεχνικής των έργων έκτελέσεως, εἴτε εκ τής έρμηνείας και έκτελέσεως τής συμβάσεως, ως και των μεταγενεστέρων διά Νόμου ή συμφωνίας τροποποιήσεων και συμπληρώσεων αὐτῆς, εἴτε εκ τής καθ' οιονδήποτε τρόπον έπερχομένης λύσεως τής συμβάσεως, άφορώσα εἴτε εις τόν καθορισμόν τής αξίας των έκτελεσθεισῶν εργασιών ως και την καταβολήν αὐτῆς, εἴτε εις τόν καθορισμόν και την καταβολήν συμβατικῶν ή νομίμων άποζημιώσεων και γενικῶς πάσα διαφορά αίασδήποτε φύσεως, προκύπτουσα εκ συμβάσεως άφωρώσης εις την κατασκευήν δημοσίου έργου, κατά την διάρκεια ή μετὰ την όπωσδήποτε λύσιν αὐτῆς, λύεται διά τής δικαστικής οδού.

2. Άρμόδιον προς εκδίκασιν των εν παρ. 1 διαφορών είναι τό Έφετεῖον τής περιφερείας εν ή κείται τό έργον, τό όποιον δικάζει κατά την διαδικασίαν ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου. Εάν τό έργον κείται εις την περιφέρειαν πλειόνων Έφετειῶν, άρμόδιον είναι τό υπό του προέδρου του Άρείου Πάγου όριζόμενον, επί τῇ αίτησει του ενδιαφερομένου νά άσκήσῃ την προσφυγήν.

3. Η ύπόθεσις συζητεῖται ενώπιον του Έφετείου όριζομένης δικασίμου τό συντομώτερον δυνατόν. Οί διάδικοι ύποχρεούνται νά προσκομίσουν κατά την πρώτην επ' άκρατηρίφ συζήτησιν πάντα τὰ άποδεικτικά αὐτῶν μέσα, οί δέ μάρτυρες έξετάζονται παραχρῆμα μη άπαιτουμένης άποφάσεως περι άποδείξεως. Τό άρθρον 671 παρ. 1 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζεται εν προκειμένφ. Τό δικαστήριον δύναται νά διατάξῃ και συμπληρωματικὰς άποδείξεις. Τό Έφετεῖον εκδίδει την άπόφασιν του τό ταχύτερον, άρχεί δέ πιθανολόγησις. Αί άποφάσεις αὐτοῦ δέν ύπόκεινται εις άναίρεσιν.

4. Εν διαφωνία του αναδόχου προς τόν κύριον του έργου ή εν διαφωνία του κυρίου του έργου προς τὰς άποφάσεις τής έποπτεούσης Αρχῆς, οσάκις ούτος δέν είναι τό Δημόσιον, αλλά έτερον νομικόν πρόσωπον υπαχόμενον εις τό παρόν, προηγείται ύποχρεωτικῶς τής ενώπιον του Έφετείου άσκήσεως τής προσφυγῆς και επί ποινή άπαρδέκτου αὐτῆς αίτησε Θεραπειάς, κατά τὰς διατάξεις του προηγουμένου άρθρου. Η εις τό Έφετεῖον προσφυγή άσκήται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας δύο μηνῶν από τής επιδόσεως τής άποφάσεως επί τής κατά τὰς διατάξεις του προηγουμένου άρθρου άσκήσεως αίτήσεως Θεραπειάς ή τής λήξεως τής τριμήνου προθεσμίας

τῆς παρ. 7 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς διμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀσκήτῃται καὶ ἡ αἴτησις διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καθορισμὸν τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου Ἐφετείου κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ διμήνος ἀνατρεπτικὴ προθεσμία πρὸς ἀσκήσιν προσφυγῆς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

5. Πᾶσα ἀξίωσις τοῦ ἀναδόχου κατὰ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου ἢ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, ὡς αὐτὸς δὲν εἶναι τὸ Δημόσιον, κατὰ τοῦ ἀναδόχου, περὶ ἧς ἡσκήθη προσφυγὴ εἰς τὸ Ἐφετεῖον, παραγράφεται ἐν ἐπιδικίᾳ ἐὰν παρέλθῃ διετία ἀπὸ τῆς τελευταίας διαδικαστικῆς πράξεως χωρὶς νὰ ἐνεργηθῇ πρᾶξις διακόπτουσα τὴν παραγραφὴν, καὶ κατ' ὃ μῆρος δὲν ἀνεγνωρίσθῃ δι' ἀποφάσεως τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν Ἀρχῶν. Αἱ ἐπὶ τοιούτων ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν στηριζόμεναι ἀξιώσεις τῶν ἀναδόχων παραγράφονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λαγιστικοῦ, ὡς οὗτος ἰσχύει.

6. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ ἐπομένου ἀρθροῦ, οἰαδήποτε παρέκκλισις ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 18.

Διαιτητικὴ ἐπίλυσις διαφορῶν.

Κατ' ἐξαιρέσιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν δύναται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων νὰ ἐγκριθῇ ὅπως, εἰς διακήρυξιν διαγωνισμοῦ ἢ εἰς ὁπωσδήποτε καταρτιζομένην σύμβασιν ἐκτελέσεως ἔργου, περιληφθῇ ρήτρα διαιτησίας, οἱ ὅροι τῆς ὁποίας καθορίζονται διὰ τῆς αὐτῆς ἢ ὁμοίας ἀποφάσεως ἀνευ οὐδεμιᾶς δεσμεύσεως ἐξ οἰσθητότε ἐτέρας διατάξεως.

Ἄρθρον 19.

Ἐκδοσις Διαταγμάτων.

1. Ὅπου ἐν τῷ κειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος προβλέπεται ἡ ἐκδοσις Β. Δ) των, ταῦτα, πλὴν ἂν εἰδικῶς ἄλλως ὀρίζεται, ἐκδίδονται προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων.

2. Δι' ὁμοίων Β. Δ) των ρυθμίζεται ἐπίσης πᾶν θέμα ἀναφερόμενον εἰς τὰ τῆς καταρτίσεως τῶν συμβάσεων καὶ τῶν συνιστῶντων ταύτην στοιχείων, τὰ τῶν ἐφαρμοζομένων κατὰ περίπτωσιν ποσοστῶν γενικῶν ἐξόδων καὶ ὀφέλους, τὰ τῆς διακοπῆς τῶν ἔργων καὶ διαλύσεως τῶν συμβάσεων, τὰ τῶν διαφορῶν προθεσμιῶν, τὰ τῆς ἀπολογιστικῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν, τὰ τῆς διαμονῆς τοῦ ἀναδόχου καὶ τῆς ἐκπροσωπήσεως αὐτοῦ, τὰ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν κοινοπρακτούντων ἀναδόχων, τὰ τῆς καταμετρήσεως τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ὑποχρεῶν πρὸς τοῦτο, τὰ τῆς πιστοποιήσεως καὶ πληρωμῆς τῶν ἐργασιῶν, τὰ τῶν λεπτομερειῶν ἐπιβολῆς καὶ καταπτώσεως τῶν ποινικῶν ρητρῶν, τὰ τῆς τηρήσεως τοῦ ἡμερολογίου τοῦ ἔργου καὶ τὰ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ ἐνεργειῶν τῶν ὁργάνων τῆς ὑπηρεσίας, τὰ τοῦ διακανονισμοῦ τῆς συμβάσεως ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ πτωχεύσεως, τὰ τῶν ληπτέων μέτρων ἐν καθυστέρησει πληρωμῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀναδόχου, τὰ τῆς διενεργείας τῆς παραλαβῆς, τὰ τῶν συνεπειῶν τῆς μὴ ἐμπροθέσμου διενεργείας ταύτης, τὰ τῆς χρήσεως τοῦ ἔργου πρὸ τῆς διενεργείας τῆς παραλαβῆς καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια καὶ συμπληρωματικὴ διάταξις πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων καὶ δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐγκρίνονται, κατὰ κατηγορίας ἔργων ἢ καὶ γενικῶς δι' ἅπαντα τὰ ἔργα, ἀναλύσεις τιμῶν, πρότυποι τεχνικαὶ προδιαγραφαὶ καὶ ἐν γένει πρότυπα συμβατικά τεύχη.

Ἄρθρον 20.

Τελικαὶ Διατάξεις.

1. Δύναται, διὰ Β. Δ) των ἐκδιδομένων μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων

καὶ τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, νὰ ἐξαίρωνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰδικὰ ἔργα Ἑθνικῆς Ἀμύνης ὡς καὶ ἔργα ἐκτελούμενα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ παραγράφῃ 1 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος Νομικῶν Προσώπων, διατηρουμένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐφαρμοζομένων διατάξεων.

2. Ἐπὶ ἔργων ἀρμοδιότητος ἐτέρων Ἀρχῶν πλὴν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ ἔργων τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος Νομικῶν Προσώπων καθορίζονται διὰ Β. Δ) των, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων καὶ τοῦ ἀρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργοῦ, οἱ διὰ τὰ ἔργα τῶν φορέων τούτων ἀποφαίνόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένων Β. Δ) των Ὑπουργοὶ καὶ λοιπὰ ὅργανα καὶ συμβούλια. Διὰ τῶν Β. Δ) των τούτων δύναται νὰ μεταβιβάζονται καὶ αἱ ἐπὶ αἰτήσεως θεραπείας ὡς καὶ ἐγκρίσεως παρεκκλίσεων ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται παρὰ τῷ ἀποφαινομένῳ κατάλληλον γνωμοδοτικὸν ὄργανον. Διὰ τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον Β. Δ) των δὲν μεταβιβάζονται:

α) Αἱ κανονιστικαὶ ἀρμοδιότητες, πλὴν τῆς ἐγκρίσεως ἀναλύσεως τιμῶν προτύπων τεχνικῶν προδιαγραφῶν καὶ προτύπων συμβατικῶν τευχῶν δι' εἰδικὰ ἔργα τῶν ἐπὶ μέρους φορέων.

β) Αἱ κοινῶς ὑπὸ πλειόνων Ὑπουργῶν ἀσκούμεναι ἀρμοδιότητες.

Ἄρθρον 21.

Ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν συμβάσεων κατασκευῆς ἔργων τῶν καταρτιζομένων κατόπιν δημοπρασιῶν διενεργουμένων μετὰ τὴν ἐνάρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

2. Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων, δημοπρατηθέντων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι πλήρους ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐξ αὐτῶν σχέσεων, ἐξακολουθοῦν διεπόμεναι ὑπὸ τῶν νῦν κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 22.

Καταργούμεναι καὶ διατηρούμεναι διατάξεις.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἢ ἄλλως ὀρίζουσα ἐπὶ θεμάτων ρυθμιζομένων ὑπ' αὐτοῦ, ἰδίᾳ δὲ καταργοῦνται:

α) Ὁ Νόμος 5367)32 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων» καὶ πᾶσα τροποποίησις αὐτοῦ, πλὴν τῶν Ν. 4489)65 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 5367)1932 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καὶ Α.Ν. 442)68 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς συμβατικῆς ἀξίας ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων κειμένων διατάξεων» καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδοθέντων Β. Δ) των.

β) Τὰ ἀρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Α.Ν. 1966)39 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων κειμένων διατάξεων» ὡς ἐτροποποιήθησαν μέχρι σήμερον.

γ) Τὸ ἀρθρον 78 τοῦ Νόμου 1381)44 «περὶ Ὁργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων».

δ) Τὸ Ν.Δ. 1125)1949 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, περὶ τρόπου ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἀνασυγκροτήσεως» πλὴν τῶν παρ. 4, 5, 6, 8, 9 καὶ 10 τοῦ ἀρθροῦ 1 αὐτοῦ, ὡς αὐταὶ ἔχουν τροποποιηθῇ μέχρι σήμερον, αἵτινες καὶ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ

ε) Πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων καὶ ἔργων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Ὁργανισμῶν ἢ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας.

2. Διατηρούνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος καὶ κατωθὶ διατάξεις:

α) Αἱ περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν συμβατικῶν τιμῶν διατάξεις, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀπαγορεύεται πᾶσα παρέκκλισις.

β) Αἱ περὶ προκαταβλῶν εἰς ἀναδόχους κατασκευῆς ἔργου διατάξεις.

γ) Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 2386)53 «περὶ ἐνοποιήσεως καὶ ἀποκεντρώσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους» καὶ τὰ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντα Διατάγματα.

δ) Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 2386)53 «περὶ ἐνοποιήσεως καὶ ἀποκεντρώσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους» ὡς ἰσχύει κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 120)60 Β.Δ)τος «περὶ ρυθμίσεως ἀρμοδιότητων συναρῶν πρὸς ἔργα δημοσίων ἐπενδύσεων».

ε) Τὸ Ν.Δ. 224)69 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν ἀναγομένων εἰς δημοπρασίας τοῦ δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.».

στ) Τὰ Ν.Δ. 306)69 «περὶ ἀναθέσεως ἐκτελέσεως ἔργων τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων δι' αὐτοχρηματοδοτήσεως» καὶ Ν.Δ. 470)70 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 306)69 καὶ περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ φόρων καὶ τελῶν τῶν τόκων τῆς αὐτοχρηματοδοτήσεως τῶν ἔργων ἐθνικῆς ὁδοῦ Κατερίνης—Αἰγινίου—Κλειδίου—Θεσσαλονίκης».

ζ) Αἱ περὶ ἐργοληπτῶν δημοσίων ἔργων διατάξεις, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Ν.Δ)τος 271)69 «περὶ ἐργοληπτῶν ἡλεκτρομηχανολογικῶν δημοσίων ἔργων» καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων Β. Δ)των.

η) Αἱ διατάξεις, αἱ προβλέπουσαι τὴν χάριν δημοσίας ὡς εἰσίας ἀπαλλοτριώσιν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων.

θ) Τὸ Ν.Δ. 1289)1942 «περὶ ἐγέρσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου τῶν ἀγωγῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀπολογιστικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐκτελουμένων ἔργων».

ι) Οἱ εἰδικοί νόμοι οἱ κυρώσαντες συμβάσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων.

Ἄρθρον 23.

Ἐναρξῆς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ ἑκτὼ μηνῶς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1972

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΥΔΑΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΥΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΝΙΚ. ΓΚΑΝΤΩΝΑΣ, ΙΩΑΝ. ΛΑΔΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΒΑΣ. ΤΣΟΥΤΜΠΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1972

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1267

Περὶ συμπληρωματικῆς εἰσαγωγῆς οπουδαστῶν εἰς τὰς Ἀνωτάτας καὶ Ἀνωτέρας Σχολάς, κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1972—73.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1972—1973, διατυλασσομένης τῆς ἰσχύος τῶν κυρωθέντων ἤδη ὑπ' αὐτοῦ πινάκων εἰσαγομένων εἰς τὰς ἀνωτάτας καὶ ἀνωτέρας σχολάς κατὰ τὸ ἔτος 1972 καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 237)69 «περὶ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὰς ἀνωτάτας καὶ ἀνωτέρας σχολάς», νὰ ἐπιτρέπηται ἡ περαιτέρω εἰσαγωγή, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ προκαθορισθέντος ἀριθμοῦ εἰσακτέων εἰς τὰς ἀνωτέρας καὶ ἀνωτάτας σχολάς τοῦ Κράτους (ἢ τμήματα σχολῶν), ὑποψηφίων ἐπιτυχόντων γενικῶν ἢ τυχὼν προστιθέμενων εἰδικῶν βαθμῶν κατώτερον τοῦ ἡμίσεος τῆς βαθμολογικῆς κλίμακας ἐπὶ τῆς ὁποίας βαίνει οὗτος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1972

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΦΑΙΔ. ΑΝΝΙΝΟΣ - ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΥΔΑΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΥΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΝΙΚ. ΓΚΑΝΤΩΝΑΣ, ΙΩΑΝ. ΛΑΔΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΒΑΣ. ΤΣΟΥΤΜΠΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1972

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ